majstora s kraja XIV. st., školovana u krugu venec. radionica trecenta. U kapeli je gotička drvena plastika (Sv. Bartolomej), prenesena iz obližnje kapele Sv. Bartolomeja.

LIT.: Inventario degli oggetti d'arte d'Italia, V. Provincia di Pola, Roma 1935. — Lj. Karaman, O srednjovjekovnoj umjetnosti Istre, HZ, 1949. — A. Mohorovičić, Problem tipološke klasifikacije objekata srednjovjekovne arhitekture na području Istre i Kvarnera, Ljetopis JA, 1957, 62. — B. Bačić, Starohrvatsko groblje u Žminju u Istri, SHP, 1958. — B. Fučić, Istarske freske, Zagreb 1963. — I. Perčić, Zidno slikarstvo Istre (katalog), Zagreb 1963. — A. Šonje, Crkvena arhitektura zapadne Istre, Zagreb 1982. — B. Fučić, Glagoljski natpisi, Zagreb 1982. — V. Ekl, Gotičko kiparstvo u Istri, Zagreb 1982. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok.

ŽNIDAREC, Branimir, arhitekt (Zagreb, 13. XI. 1937). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1962 (V. Turina). Djelovao u biroima »Ilijić«, »Trešnjevka« i »Interinžinjering«. Projektira uglavnom stambene i hotelske zgrade te zgrade javne namjene. Među mnogobrojnim djelima ističu se realizacije: Zavod za kontrolu i ispitivanje lijekova u Zagrebu (1966), bolnica u Otočcu (1969), stambeni neboderi na Trešnjevci u Zagrebu (1970), hotel »Adriatic II« u Opatiji (1971), dječji vrtić u Korenici (1972), hotel »Parentium« u Poreču (1974), stambene zgrade u Dugavama u Zagrebu (1976), hotel u Červaru (1980), stambene zgrade na Sloboštini (1984) i u Vrapču (1987) u Zagrebu, športski centar u Poreču (1985), hotel »Maestral« u Novigradu (1986) te stambene zgrade u turističko-stambenom naselju Gajac na Pagu (1987—96). Sudjelovao je na natječajima za zgradu radiotelevizije u Zagrebu (s M. i P. Ilijić), prostorno rješenje središta Karlovca (s M. Vodičkom), zapadni ulaz, poslovni centar i hotel na Zagrebačkom velesajmu.

LIT.: Ž. Čorak, Stil i karakter suvremenih zahvata u jadranski prostor, ŽU, 1971, 19-20. — I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176-177. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945-1985, ibid., 1986, 196-199. — J. M. M.

ŽRNOVNICA, selo *I* od Splita. Nastanjena u kasnome neolitiku (lok. *Gradčić*) i u rim. doba. Pod današnjim se imenom spominje već u ispravi iz 1080. U sr. je vijeku bila poznata po mlinovima i solanama. Kada je 1420. Split došao pod vlast Mletaka, Ž. je bila granica između mlet. i tur. teritorija. Od arhit. spomenika ističe se crkva *Sv. Mihovila*, građena u prijelaznome romaničko-gotičkome stilu XIII—XIV. st.; u nju su uzidani starokršć. ulomci. Na župnoj crkvi *Sv. Marije* (1727) iz doba baroka, pregrađenoj u XIX. st., uzidan je reljef s likom jahača, ukrašen pleternim ornamentima; u pločniku crkve nalaze se nadgrobne ploče iz XV. st.

LIT.: N. Bezić-Božanić, Žrnovnički spomenici, Prilozi – Dalmacija, 1966. N. B. B.

ŽRNOVO, selo na otoku Korčuli. Prema nalazima u Jakasovoj špilji nad uvalom Rasohatica, okolica je bila nastanjena već u prapovijesti. Crkva Sv. Vida spominje se u ispravama od 1300; god. 1446. na crkvi radi graditelj Pavao Marković, a iste god. pregledava radove i majstor korčulanske katedrale Jakov Correr. U luneti portala je reljef Gospe između dvaju svetaca i natpis biskupa Teodora Dieda iz 1617, a u unutrašnjosti na antependiju reljef s tri sveca. U crkvu je uzidan ulomak pleterne ornamentike; oko crkve je groblje s pločama iz XVI. i XVII. st. (ističe se grob obitelji Šegedin iz 1561). — Župna crkva Sv. Martina spominje se u ispravama iz 1329; poslije je barokizirana. Među crkv. predmetima bratovštine Sv. Martina čuva se pozlaćeno srebreno raspelo iz XV. st., vjerojatno rad domaćega majstora s Korčule. U selu se nalazi nekoliko baroknih kuća s natpisima i grbovima iz XVII. i XVIII. st.

LIT.: F. Radić, Starinska crkva Sv. Vida na groblju sela Žrnova na otoku Korčuli, VjAHD, 1887, 10 (prilog). — V. Foretić, Otok Korčula u srednjem vijeku do 1420. godine, Zagreb 1940. — M. Gjivoje, Otok Korčula, Zagreb 1968. — I. Fisković, Kulturno-umjetnička prošlost Pelješkog kanala, Split 1971. — A. Fazinić, Dva gotička srebrna ophodna raspela s otoka Korčule, Peristil, 1986, 29.

N. B. B.

ŽUMBERAK, selo u Žumberku. Iznad sela ruševine burga Žumberka (u njem. izvorima *Sichelburgh*). Nakon naseljenja uskoka (poslije 1530) u njemu je bilo sjedište uskočkih kapetana. Izgorio je 1793. — Malena jednobrodna župna crkva *Sv. Nikole* (oko 1645) ima gotički profiliran dovratnik na ulazu i križni svod u svetištu. Župna je kurija podignuta 1744. Nedaleko od crkve stoji barokni zidani poklonac s četveroslivnim krovićem od šindre, ali je kip iz niše nestao.

LIT.: Gj. Szabo, SG, str. 55–56. – D. Nežić, Povijest župa i crkvi jastrebarskog dekanata, Zagreb 1939, str. 48–49. – Žumberak, život i kultura (katalog), Zagreb 1985. – M. Kruhek, Graditeljska baština karlovačkoga Pokuplja, Karlovac 1993, str. 193, 203. – A. Ht.

ŽUNIĆ, **Antun**, slikar i scenograf (Trst, 8. IX. 1914). Diplomirao je 1936. na Akademiji u Zagrebu (V. Becić). God. 1940 – 48. bio je nastavnik crtanja u Subotici i Osijeku, potom do umirovljenja 1980. stalni scenograf

B. ŽNIDAREC, hotel Adriatic II u Opatiji

Narodnoga kazališta »Ivan Zajc« u Rijeci. Izradio je više od 200 inscenacija za glazbene i dramske predstave (G. Bizet, *Carmen*, 1950; I. Zajc, *Nikola Šubić Zrinski*, 1951; K. Baranović, *Licitarsko srce*, 1954; G. Verdi, *Don Carlos*, 1960; J. Anouilh, *Antigona*, 1973; B. Smetana, *Prodana nevjesta*, 1977). — Slika poglavito mrtve prirode, primorske motive i portrete vjeran figurativnom izrazu i kolorističkom slikarstvu (*Ribe*, 1950; *Šah*, 1959; *New York*, 1970; *Kvarnerski motiv*, 1975; *Iz luke*, 1994). Njegovi crteži tušem su jednostavni i precizni, svedeni na najbitnije (ciklus kazališnih portreta). Radi i kolorirane grafike (*Venecija*, 1963), a od 1962. dekoracije na brodovima. — Samostalno je izlagao u Osijeku (1943, 1947, 1957, 1969, 1970), Rijeci (1953, 1958, 1967, 1979, 1985), Zagrebu (1954), New Yorku (1984), Crikvenici (1985), Ronjgima (1990) i dr. Retrospektivna izložba priređena mu je u Rijeci 1986.

LIT.: R. Matejčić, Antun Žunić, Riječka revija, 1967, 4–5. — Ista, Antun Žunić (katalog), Crikvenica 1965. — B. Vižintin, Antun Žunić (katalog), Rijeka 1986. — Repertoar hrvatskih kazališta 1840—1860—1980, I. i II, Zagreb 1990. V. Fo.

ŽUPAN, Antun, intarzist (Drvar, 14. IV. 1912 — Zagreb, 26. IX. 1983). Završio školu primijenjene umjetnosti 1936. u Zagrebu; od 1947. glavni

A. ŽUPAN, Kamenita vrata

